

NAGYBŐJT 3. VASÁRNAP*A év*

1-4 oldal

Olv.: Kiv 17,3-7 – Róm 5,1-2.5-8 – Jn 4,5-15.19b-26.39a.40-42

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Isten hozott Benneteket! Meggyőződésem, hogy Istennek kedve telik abban, hogy itt vagyunk, együtt vagyunk, olyan emberek vannak együtt, akik már egymást jól vagy kevésbé jól ismerik, és a helyünket keressük. Egy hideg templomban, ahol igen nagy szükségünk van arra, hogy valóban az egymással való kapcsolatunk fölmelegítse a szívünket és rátaláljunk még inkább Istenre. Hiszen Isten keres bennünket, és mi szeretnénk válaszolni, hogy még közelebb kerüljünk egymáshoz, mert annyira teljesedik ki a közösségünk élete, amennyire elkötelezetten tartozunk össze, és ezáltal egymásra találunk.

Ezen a mai vasárnapon Jézus Krisztus úgy mutatkozik be nekünk, mint az élő víz forrása. Ahonnan jöttünk, ott hét forrás van az irgalmasrendi kápolna alatt. Itt tudomásom szerint nincsenek források a lábunk alatt, de az örök élet vizeinek a forrását szeretnénk megnyitni. Szeretnénk ezen a helyen vizet fakasztani, olyan vizet, amely az élet forrásáról hoz nekünk üzenetet.

Ma egy fájdalmas szándékkal állunk itt az Isten oltáránál, amikor egy nagyon kedves testvérünkre emlékezünk. Ajánljuk is fel érte ezt a szentmisét. Tegnap meghalt Szilvási Judit. Sokan személyesen is ismerték a jelenlévők közül. Ajánljuk fel a szentmisét érte, aki abból az élő forrásból táplálkozott, amely az életnek a szimbóluma, Jézus Krisztushoz tartozott, aki az életnek a szerzője. Imádkozzunk azért, hogy Isten országában étellel ajándékozza meg őt az Isten.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Mi már tudjuk, hogy Jézus a világ Üdvözítője és ismerjük – mélyebben vagy kevésbé mélyen – azt az életet, amelyet Ő fakasztott ebben a világban és külön-külön mindegyikünk szívében. De éppen ez a mai Evangélium arról tudósít, hogy a Jézussal való találkozás mindig váratlan. Ahogy váratlan volt ennek a két embernek a találkozása, ennek a számárai asszonynak meg Jézusnak a találkozása.

Pontosan azért kell nekünk ezt a kérdést komolyan magunk elé állítani, hogy mit is jelent nekünk az, hogy Jézus találkozni akar velünk. Mert hiszen nagyon fontos, hogy ismerjük egymást, nagyon fontos az, hogy egyre többet ismerjünk egymásból, és éppen ezért minden egyes találkozás mindig rejteget valamit mindegyikünk életében. Reményeink szerint nemcsak újat, hanem jobbat is, valami olyat, ami az életünket szolgálja. És éppen ezért az embernek vágyakoznia kellene a Jézussal való találkozásra.

Nem egyszerű ez a találkozás a mi számunkra, mert Jézus minden esetben fölfedi az igazságot, és az igazság, kedves Testvérek, néha fáj. Ahogy ezzel az asszonnyal való találkozásakor is a beszélgetés során fölfedte az igazságot, az asszony életének az igazságát. Jóval hosszabb ez az Evangélium, azt nem olvastam fel. Hiszen Jézussal arról beszélgettek,

hogy milyen is az ő magánélete, a mindennapi élete. Mert Jézust a mi magánéletünk érdekli, Jézust az egymással való kapcsolatunk érdekli.

Mikor mondta Jézus ennek az asszonynak, hogy hívd a férjedet ide, ő is legyen ennek a találkozásnak a részese, akkor az asszony zavarba esett. És akkor Jézus rögtön válaszolja: őt férjed volt. Igazából egy se volt, egyik se volt igazán a férjed, csak egymáshoz verődtek, aztán addig, amíg tartott a varázs, addig együtt voltatok, aztán mindig jött egy másvalaki. Akivel most élsz, az se a férjed. Gondoljuk csak el, mekkora meglepetés lehetett ennek az asszonynak, amikor Jézus ezt egyszerűen kijelenti, ami a valóság, ennek az embernek a mindennapi valósága.

És mekkora ajándék ennek az asszonynak, hogy egyszerűen szembe tudott nézni azzal az igazsággal, amit Jézus kimondott! Tudta ő, mi az igazság, mindegyikünk tudja az egyéni életét illetően, hogy mi az igazsága az ő életének. De azért ezt nem szoktuk belekürtölni a világba, hanem rejtegetjük. Hát ki dicsekszik azzal, ami szégyellnivaló esetleg vagy ami olyan, amiről a legszívesebben az ember hallgat? És pontosan erre kell gondolni! A Jézussal való találkozás magunk elé állít bennünket, önnön magunk elé állít bennünket és szembesít avval, ami a valóság. És ennek az asszonynak a nagysága éppen abban áll, hogy ő egyszerűen szembe tudott nézni, vállalni tudta azt az igazságot, amit valójában önmaga elől is rejtegetett.

Ez az első és fontos üzenete ennek a mai vasárnapnak, hogy az ember önmaga előtt meg az Isten előtt legalább ne akarja megmásítani azt, ami megtörtént. Mert ez az igazság igen sokszor olyan, amit szégyellünk, de akkor, amikor az ember a Jézussal való találkozáskor ezzel szembesül és beismeri, akkor abban a pillanatban Jézus egy új élet lehetőségével ajándékozik meg bennünket.

Ez az asszony pontosan ezt ismerte fel és elrohant onnan. Örömeiben? Nyilvánvaló! Mert felismerte azt, hogy valóban Ő a Messiás, aki mindent tud róla, és ezt világgá kiáltotta. És kijött a település népessége, hogy ő is találkozzon azzal a valakivel, aki szembesít bennünket életünk valóságával és ugyanakkor föl kínálja nekünk az új élet lehetőségét.

Kedves Testvérek, a nagybőjti időszak pontosan erről szól, hogy az új élet lehetőségét ismerjük fel. Nagyon egyszerűen – erről már beszéltem az elmúlt hetek során – mi az igazság? Mi az új ajánlat, mi Jézusnak az ajánlata? Hogy éljünk igaz életet. Ezt a nagyon egyszerű választ ízlelgessük, ezt a nagyon egyszerű választ fogadjuk be a szívünkbe: éljünk igaz életet! Pontosán azért ez az igazságunk, az életünk igazsága ez az isteni ajánlat, az igazi élet, mert azt jelenti, hogy Isten az igazság és az Isten igazsága a szeretet. Tehát mi az igazság? A szeretet. És az Isten föl kínálta új élet nem más, mint szeretetben élni egymással.

Oly sokszor hangsúlyoztam, mert egyre inkább érzem azt, hogy ebben a világban, amelyben élünk, ez az egyetlen, amibe még bekapaszkodhatunk, hogy ne magunknak éljünk. Mert amikor az ember magának él, akkor nagyon sok olyan cselekedete van, ami nem az életet szolgálja, nem a saját életünk kiteljesedését jelenti, nem a másik ember életét gazdagítja, nem a másik embert éltetjük, hanem valamiképpen önmagunk körül forgunk. Az új élet, az isteni ajánlat a szeretet világa, hogy egymásért éljünk, a másikért éljünk. Nem ragozom ezt tovább, mert erről többször beszéltem, és nyilvánvaló az itt lévők közül sokaknak eszébe jut mindez. De valójában a Megváltónak, a Messiásnak az új ajánlata ez. Ez a Mennyország a földön!

És innen érthető az, ahogy Jézus önmagára hivatkozva megerősíti ezt az új életet ebben az asszonyban és meg akarja erősíteni mindegyikünkben a nagybőjti időben most a harmadik évezred elején is. És Jézus azt mondja, Ő az, aki ezt az új életet úgy adja nekünk, mint ahogy

a forrás kibugyog a mélyből és az életünk szimbóluma. A forrás az élet szimbóluma, Jézus az élő víz forrása, Jézus az élet, Ő jeleníti meg számunkra az igazi életet.

A forrás önmagából fakad és addig forrás, amíg mozgásban van. Ha elapad a forrás, akkor azt jelenti, hogy kiszáradt, ha elapad a forrás, akkor azt jelenti, hogy élettelen. A forrás a víz, az élő víz, ami a földből fakad, a föld mélyéből, és fölhozza az ember számára a föld méhének összes ajándékát. Nagyon egyszerűen az ásványokat, az életünk szempontjából nagyon fontos anyagokat emlegetnek a tudósok. És ez a föld mélyéből föltörő forrás a föld színét változtatja meg, életté teszi a világot.

Viszont Jézus – és ez a mai vasárnapnak az üzenete – az örök élet forrásait nyitja meg. Azért vagyunk itt – ez sajátos abból a szempontból is, hogy éppen ma vagyunk itt, ebben a templomban, amikor személy szerint nekem is újra kell értelmeznem az életemet és egy kicsit, azt gondolom, hogy a mi közös életünket is újra kell értelmezni. Ha igazán úgy gondoljuk, hogy Jézus Krisztus a Mester, Jézus Krisztus az élet forrása, aki magát élő víznek nevezi, akkor ennek az örök életnek a forrását kellene megnyitnunk, ami az élet legmélyéből fakad, az Isten mélységéből fakad föl, és elhozza nekünk ez a forrás az isteni értékeket. Elhozza ebbe a világba, amely világ önmagának él, a minket mélységesen szerető Istennek az igazságát.

Arra akar bennünket rávenni, hogy ebből a forrásból merítsünk új életet. És halljuk a tengernek a hívását. Hiszen a forrás, a természetes víznek a forrása, amikor fölfakad, akkor a tengernek válaszol. A forrás egyébként a mélyben hallgatag, mert a tenger hívására figyel, és amikor fölfakad, akkor a csermely azt mondja: jövök, jövök! A célja minden forrásnak eljutni a tengerbe, és e szerint a példázat szerint a tenger az Isten. A tenger, amelyik gyűjti össze a mozgó vizeket, az Isten. Az Isten az, aki azt várja tőlünk, hogy halljuk meg az Ő hívását és tudjuk mondani: jövök, jövök!

Érdekes, hogy az ókori pogány bölcsek ezt úgy értelmezték – ők is foglalkoztak ezzel –, hogy a tengerbe visszatérő vizek belehalnak a tengerbe. A keresztény bölcselek ezt megcáfolták, nem is értették, hiszen ha belehalnak a tengerbe, akkor a tenger mérges, a tenger a halált szimbolizálja. A tenger az élet, az Isten a keresztény bölcsek szerint, és a tengerbe visszatérő vizek hazatalálnak.

Testvérek! Ennek a mai vasárnapnak valójában ez a kettős üzenete: elfogadni Jézustól az igazságot, az emberi élet igazsága az igaz élet, hogy egymásért éljünk. És ez válasz az Istennek, aki értünk lett emberré, hogy minket hazavezessen az Istenhez, miképpen hazatalálnak a csermelyek, a folyamok a tengerbe, és összegyűlnek és megjelenítik a hatalmas természet erejét.

Testvérek, ebben a világban az Isten erejét ezáltal tudjuk megjeleníteni. Azt a másfajta életformát, ami ezt a világot is át tudja formálni és alakítani, azt, hogy az ember arra született, hogy ne magának éljen, hanem egymásért éljünk. És ez az egyetlen válasz annak az Istennek, aki meg akarja újítani a mi életünket.

Ezen a mai szentmisén itt én ezt az élő vizek forrását szeretném mindannyiunk számára megnyitni, hogy rátaláljon mindegyikünk erre és fölismerjük benne életünket. Mert ez a krisztusi példa nyomán az életünket szimbolizálja.

Kérjük ebben a szentmisében magunk számára a Jézussal való találkozás örömét és a Jézussal való találkozásban mindegyikünk megújulását és ezáltal emberi kapcsolataink megújulását, emberi közösségeink megújulását és ennek a világnak istenarcúvá formálását, alakítását.

+ *A M E N* +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Isten áldása is bátorítson bennünket arra, hogy valóban igaz életet éljünk. Valaki egy egyetemi dolgozatában ezt a fogalmat sajátosan így mondta ki: szeretetszolgálatot gyakorolni. Igazi élet valóban az, amikor szeretetben, áldozatok árán is összetartozunk egymással. Adjon az Úr nekünk ehhez erőt, ezáltal erősödjön egyéni, családi hitéletünk, közösségeink hitélete és a nemzetünk is az egyetlen szövetségesével, Istennel megerősödjön.

+ *Á L D Á S* +